

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **S. U.**, zastoupená Mgr. Veronikou Špornovou, advokátkou se sídlem náměstí Jiřího z Poděbrad 1554/6, Praha 3, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2018, č. j. KUJCK 78344/2018, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 21. 11. 2018, č. j. 53 A 8/2018 - 90,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši 1000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 21. 11. 2018, č. j. 53 A 8/2018 – 90, byla zamítnuta žaloba žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2018, č. j. KUJCK 78344/2018, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, ze dne 5. 3. 2018, č. j. MUCK 07168/2018/OŽÚ/Boř, jímž byla žalobkyni uložena pokuta ve smyslu § 62 odst. 4 písm. b) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“), ve výši 20 000 Kč, a to za spáchání přestupku, kterého se dopustila tím, že v rozporu s ustanoveními živnostenského zákona neoznačila povinnými údaji provozovnu na adrese L. 88, kde provozovala živnost s předmětem podnikání „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 - 3 živnostenského zákona“, jak bylo zjištěno na místě pracovníky živnostenského úřadu dne 1. 2. 2017.

[2] Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) dne 20. 12. 2018 kasační stížnost, v níž požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Předmětný návrh stěžovatelka odůvodnila tak, že „konkrétní újma brozící její osobě spočívá zejména v tom, že v návaznosti na předchozí správní řízení a řízení před Krajským soudem v Českých Budějovicích byla zahájena navazující správní a kontrolní řízení se stěžovatelkou. Správní orgány dříve souhlasily s tím, že nebudou postupovat v řízení, dokud nenastane vykonatelnost rozhodnutí v dané věci. Nepřiznáním odkladného účinku by tak stěžovatelce vznikla citelná újma.“

[3] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ust. § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užíje přiměřeně.*

[4] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[5] Nejvyšší správní soud uvádí, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter institutu výjimečného a měl by statisticky vzato být přiznáván v menšině případů, nikoli zpravidla. Je pravda, že čistě jazykový výklad § 73 odst. 2 s. ř. s. by mohl svádět k závěru, že při posuzování, zda odkladný účinek přiznat, anebo nikoli, se poměruje pouze a jen vzájemný poměr újmy žadatele o jeho přiznání a újmy jiných osob. V tomto smyslu by tedy i vcelku nepatrná újma žadatele mohla být důvodem přiznání odkladného účinku, byl-li by újmy ostatních osob ještě mnohem „nepatrnější“. Takový mechanický výklad by však opomíjel základní znak institutu odkladného účinku, a sice, jak již bylo shora zmíněno, že jde o institut výjimečný, který nemá být v řízeních před správními soudy pravidlem. Měl-li by pravidlem být, nestanovil by zákonodárce jako základní pravidlo, že žaloba, resp. kasační stížnost, odkladný účinek nemají. Pojímání odkladného účinku jako výjimky z pravidla tedy znamená, že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba resp. kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno. Významnou bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též spíše tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod. (viz k tomu obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014 – 56, bod 5).

[6] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby mohl být kasační stížnosti odkladný účinek přiznán, musí stěžovatel v prvé řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32, či ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 – 11), jenž musí v odůvodnění svého návrhu konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje.

[7] V nyní projednávaném případě však stěžovatelka v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti pouze uvedla, že by jí vznikla „*citelná újma*“, přičemž tato „*spočívá zejména v tom, že v návaznosti na předchozí správní řízení a řízení před Krajským soudem v Českých Budějovicích s ní byla zahájena navazující správní a kontrolní řízení*“. V samotném zahájení správních či kontrolních řízení nicméně nelze shledat vznik jakékoliv významné újmy pro stěžovatelku, mající za následek vážné obtíže či významné poruchy v jejím životě a fungování. Ostatně i výši uložené pokuty (20 000 Kč), ač je v tomto ohledu třeba zdůraznit, že stěžovatelka k tomuto v rámci návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nic neuvedla, nelze obecně považovat

pokračování

za takovou, že by běžně způsobovala vážné poruchy v životě osob. Předmětný návrh tak neobsahuje dostatečně podrobná a určitá tvrzení svědčící pro závěr, že stěžovatelce hrozí významná újma ve smyslu shora učiněného výkladu, a to právě ve vazbě na výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí. Stěžovatelka také nepředložila žádné doklady pro tato svá tvrzení, a tudíž není ani zřejmé z jakých konkrétních okolností své závěry o citelné újmě vyvozuje.

[8] Stěžovatelka tedy nesplnila základní podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, když v daném případě nebyla prokázána nutná intenzita újmy. Proto již nebylo třeba zkoumat další podmínky, s nimiž by tato musela být naplněna kumulativně.

[9] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti nevyhověl.

[10] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že z rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude o kasační stížnosti rozhodnuto ve věci samé (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[11] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soudnímu poplatku ve výši 1000 Kč.

[12] Soudní řád správní zavazuje soud k bezodkladnému rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku (§ 73 odst. 4 s. ř. s.), bez zbytečných průtahů spojených s předchozím výběrem soudního poplatku. Rozhodnutí o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku je tak součástí výroku rozhodnutí o tomto návrhu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32). Nejvyšší správní soud proto nevyzýval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku ihned po podání návrhu, nýbrž jí uložil, aby poplatek zaplatila současně s rozhodnutím o tomto návrhu.

[13] Soudní poplatek lze zaplatit:

- vylepením kolků na podání adresovaném Nejvyššímu správnímu soudu nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1020442518**.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2019

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zaslám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn. 2 As 425/2018

podpis

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓